

Slätterängar

Hur gör jag?

- På våren, när vitsipporna blommar, städar du ängen genom att räfsa ihop pinnar, löv och torrt gräs. Om du vill kan du elda upp materialet i högar på området eller frakta bort det till komposten på återvinningscentralen.
- När växterna har blommat över och fröat av sig kan de slås. Är marken näringsfattig slå gärna efter den 15 augusti. Har marken mycket bredbladigt gräs kan du behöva slå tidigare för att få bort näringen, dock tidigast den 15 juli.
- Det bästa är om du kan slå ängen med ett skärande redskap som lie eller slätterbalk. Det viktiga är att växterna inte finfördelas utan ligger kvar på marken så hela som möjligt.
- Låt de slagna växterna ligga kvar på platsen och torka i några dagar. Då hinner fröerna släppa från fröställningarna och kan så sig. Vänd gärna höet några gånger så torkar det fortare. Det är viktigt att du sen räfsar ihop höet och ta bort det från det slåttrade området.
- Börja gärna slåttarna på olika områden olika år om du har flera områden att slåttarna.
- Slåttra gärna andra marker än själva slätterängar med samma metod: vägkanter, dikesrenar, åkerholmar och likande, du får vackra blommor och slipper höga igenväxningsarter.

Restaurering av slättermark

- Om du har en mark som är ganska näringsrik med gott om bredbladiga högväxande gräs och blommor så som hundkex, nässlor och älggräs är det bra att slåttarna två gånger per säsong under de första två-tre åren, en gång strax innan midsommar och nästa gång i augusti. Då får du effektivt bort näring från marken och de mer åtråvärda blommorna trivs bättre.
- Om du har mycket tuvor och förna på din mark kan det vara bra att antingen fräsa ner tuvorna eller bränna bort all förna på våren innan gräset kommer upp.

Vilka arter hittar jag här?

Slåtter gynnar många blommande växter som annars har svårt att klara konkurrensen från mer högväxande växter. Dels slipper de konkurrensen om solljuset, men högväxande växter kräver också mer näring och när man slår och fraktar bort höet blir marken näringsfattig och gynnar dessa växter. De är viktiga pollen- och nektarkällor för många småkryp. Exempel på särskilt viktiga växter är vädd, klint, fibblor, blåklockor och ärtväxter. Redan näringsfattiga och blomrika gräsmarker behöver skötas för att behålla sin blomrikedom.

Det är viktigt att skötseln är av en sort som gör att marken behåller sin näringsfattiga och blomrika karaktär. Den bästa skötseln är att slått och att frakta bort höet så att näringen kommer bort från marken. Om du börjar slått för tidigt hinner inte alla växter blomma och sätta sina frön. Därför är det bra om du slåttar sent. Om höet får ligga och torka på plats hinner blommornas fröer mogna och släppa från fröställningarna och kan så sig till nästa år.

En del vilda bin samlar pollen från många olika växter. Men många är specialister och samlar bara pollen från en eller ett par närbesläktade växtarter. Guldsandbiet samlar till exempel bara pollen från väddväxter. Om det inte finns vädd så måste bina flytta till andra platser för att hitta mat. Hallonsandbi, blåklocksbi, och äpplesandbi har alla namn som anspelar på deras favoritväxter. Denna specialisering gör att de är effektiva när de hittar sin näringsväxt. Men de är också känsliga och sårbara när landskapet förändras och favoritväxterna försvinner.

Blåklocksbin samlar helst pollen från blåklockor.

Fältgentiana är en sällsynt blomma som gynnas av slåtter